

STRESZCZENIE

Praktyki medialne jako technologie self.

Wytwarzanie „ja” w dobie cyfrowej kontroli

Koncepcja technik siebie wg Michela Foucaulta, sytuująca jednostkę w roli podmiotu, który poprzez mechanizmy auto-kontroli może regulować swoje procesy życiowe, a tym samym dążyć do doskonałości, została ogłoszona pod koniec lat 80. XX wieku.

Wyznaczała ramy dla narzędzi i metod materialnych, mających swoje skutki w przestrzeni fizycznej. Cyfryzacja rzeczywistości i zjawisko społecznego usieciowienia, a także liczne aplikacje i narzędzia technologiczne dzisiejszej codzienności, prowadzące do auto-regulacji i samodoskonalenia, wymagały aktualizacji pierwotnej definicji.

Rozprawa ta diagnozuje rolę praktyk społecznych w korzystaniu z narzędzi i metod analogowych oraz cyfrowych, które posiadają cechy postulowane przez Foucaulta jako obszar technik siebie.

Ponadto, skupia się na analizie podmiotowości rozumianej jako „ja” w stałym usieciowieniu z innymi, na podstawie zgromadzonego materiału badawczego.

Ten – zaobserwowany badawczo – nowy wymiar komunikacji i relacyjności z ludźmi, ale też obiektami, wskazuje, że nie funkcjonujemy nadal w sferze praktyk medialnych (nadawczo-odbiorczych), ale praktyk (post)medialnych (samo-wytwarzania informacji w przestrzeniach niematerialnych).